

दिभक्ष्यनिषेधो यथा “शुक्तं पयुषितोच्छिष्टं शस्युष्टं
प्रतिषेधितम् । उदकास्युष्टसंघुष्टं पय्याचान्तञ्च वर्ज-
येत्” गङ्गुषु “यातयामं गतरसं पूति पयुषितञ्च यत् ।
उच्छिष्टमपि चाभेध्यं भोजनं तामसप्रियम्” नीता ।
“शुक्तं पयुषितञ्चैव शूद्रोच्छिष्टमप्येव च” मनुः ।
अत्र प्रतिप्रसवः पयुषितं रात्र्यान्तरितं तत्तु स्नेहाक्तं
मध्यमाह मनुः “यत्किञ्चित् स्नेहसंयुक्तं भक्ष्यभोज्य-
मगर्हितम् । तत् पयुषितमप्याद्यं हविःशेषञ्च यज्ज-
वेत्” विशेषमाह अथ “पिरस्यितमप्याद्यं सुस्नेहाक्त-
मपि द्विजैः” ब्राह्मणम् । “मन्त्राभिमानितं शक्तं न च
ययुषितं न्य” । अन्यत्र फलशालेभ्यः शुष्कशालिका-
क्षतः । तद्वदरिक्ताभ्यस्य गृहपतेभ्य एव” आङ्गितम् ।
“यहं पयुषितञ्च यत्” स्मृत्युक्तनिषेधविषये प्रतिप्र-
सवः उपरागशब्दे दृश्यः ।

पर्यहण न० परि+अह-भावे ल्युट् । परिहमूहने अग्नेः
समन्तान्मार्जने कात्या० श्रौ० ८।५।१५

पर्येषणा स्त्री परितस्तकादिना एषणा परीक्षा । १तका-
दिना पदार्थपरीक्षायां शस्त्रेषणायाञ्च अमरः ।
परि+एषि-भावे ल्युट् । पर्येषण न० तत्प्राये । क्तिन् ।
पर्येषि स्त्री तत्प्राये ।

पर्येहि लि० परि+आ+ईह-इन् । समन्तांश्चेष्टाकारके
स्त्रियां शास्त्रवा० ङीप् । कृदिकारान्तत्वेन ङीप् ।
प्राप्तावपि निवृत्त्यर्थं ङीनोविधानम् ।

पर्वं पूर्तौ भा० पर+वृक्+वेट् । पर्वति अवर्षीत् । पर्वम् ।
पर्वक न० पर्वणा प्रायति कै-क । अरुच्यो (व्याटु)शब्द-
पर्वका(र)रिन् लि० अवर्ष पर्वं तत्तुल्यक्रियं करोति क-अण्
चिनि वा । धनलोभादिना व्यपर्वदिने पर्वोक्तकर्मकारिणि
पर्वगामिन् पु० पर्वं गच्छति क्षियं गम+चिनि । पर्वकावे
स्त्रीगमनकारिणि पर्वशब्दे तत्र स्त्रीगमननिषेधो दृश्यः
पर्वण पु० १रात्रसमेते भा० व० २१४ अ० । पर्वं पुक्तौ करणे
ल्युट् । २पूर्विकरणे स्त्रियां ङीप् सा च शपोर्वमाश्याम् ।
“चन्द्रोदयोदये प्राप्ते पर्वणं यरितां पतिः” हरिव०
१५२ अ० । पर्वणि स्त्री जाता अण् संज्ञापूर्वकत्वात्
न टिः ङीप् । सुश्रुतोक्ते ४मस्विगतरोगभेदे स्त्री
“ताम्ना तन्मो दाहशूलोपपन्ना रक्ताज्ज्वेया पर्वणी दत्त-
नोफा” । (सुश्रुतः ।

पर्व(णी)णिका स्त्री पर्वणो+आर्षे क । पर्वगतरोगभेदे
पर्वत २० पर्व-अतश्च, पर्वणि भावाः सन्त्यस्य त वा ।

गिरौ अमरः दामार्थं कल्पिते पर्वताकारे श्याम्नादिवै-
जदशके शक्तिभेदे कथ्यमानं नारदशैव पर्वतोऽन्वयी
तथा” तस्य नारदसोदरत्वसुक्तम् । मा० या० १०० अ० य
तस्य नारदभागिनेयत्वसुक्तम् तच्च कपिवक्त्रशब्दे १६७६
पु० दर्शितम् । कथ्यभेदादविरोधः । ४मश्रुभेदे (पा-
वदा) ५६ अ० ६७ अ० भेदे च मेदिनिः । ७मश्रुभेदे
भा० या० १८७ अ० । धर्मस्य पुत्रं साध्यायं जाते ऋदेव-
भेदे मत्स्यपु० २०४ अ० ।

सुमेरोः पूर्वं पर्वता यथा “शीताक्तचक्रमञ्जव
कुक्षीरोऽन्वय कङ्कवान् । मणिशैलोऽथ वृषवान् महा-
नीलो भवाग्रवः । सुविन्दुः मन्दस्ते वेषुः सुमेरो नि-
मिषस्तथा । देवशैलस्य पूर्वेण मन्दरश्च महाघटाः
सुमेरोः दक्षिणे पर्वता यथा “त्रिकूटः शिखराश्चि
कलिङ्गोऽथ सतर्ककः । रचकः सातुमांश्चैव ताम्रको-
ऽथ विषाखवान् । श्वेतोदरः समन्वयो वसचारश्च रत्न-
वान् । एकशृङ्गो महाशैलो गजशैलः पिशाचकः ।
पञ्चशैलोऽथ कैलासो हिमवान्चाञ्चोत्तमः । इत्येते
दक्षिणे पार्श्वे मेरोः प्रोक्ता महान्महाः” । सुमेरोः
पश्चिमे पर्वता यथा “सुषुप्तः शिखरश्चैव वैदूर्यः पिङ्ग-
लक्ष्मणा । पिङ्गरोऽथ तथा भद्रः सुरसः कपिशो मधुः ।
अञ्जनः कुक्कुटः कण्ठः पाण्डुरचाचकोत्तमः । उद्वह-
शिखरश्चाङ्गिः पारिपात्रः शङ्करवान् । पश्चिमेन तथा
मेरोर्विष्कम्भात् पश्चिमाद्रुवहिः । एतेऽन्वयाः सभा-
ख्याताः शृङ्गजातस्तथोत्तरान्” । सुमेरोरुत्तरे पर्वता
यथा “शङ्खकूटोऽथ क्षपभो हंसनाभो तथाचलो ।
अपिषेन्द्रक्षणा शैलः सातुमाञ्चोऽथ च । यतश्चक्रः
अर्धशङ्करः पुञ्जाको मेघपर्वतः । विराजास्त्रो वरा-
हाङ्गिर्मयूरो रुचिरक्षणा । इत्येते कथिता जम्बूमेरो-
रुत्तरतो नगाः” मार्कण्डेय पु० ।

श्वेतपर्वता विशतिर्वेषा “हिमवान् श्वेतकूटश्च नि-
षधी नीलपर्वतः । श्वेतश्च शङ्करश्च मेरुर्नाल्यवान्
मन्मथादनः । महेन्द्रो मलयः सङ्गाः शुक्तिमान्दशमा-
नपि । निम्बश्च पारिपात्रश्च कैलासो मन्दरक्षणा ।
लोकालोको महार्णवे तु तद्वेद्योत्तरमानसः । एते विं-
शतिर्विष्वाताः पर्वतास्तत्पर्वराः” । गिरौणां सप्तशतं
तच्छेदमकथा यथा “ततोऽङ्गो जातपन्था विष्णो-
र्गैव तु मायया । प्रस्थिता मेदिनीं लङ्का वयापूर्व”
निवेदिताः । तत्स्थानमधराणाम्ना भागादिष्ट जम्बा-